

og det er den, man beskatter. Mogle anvende jo undertiden bethdelige Summer for at fikke deres Børn en Livrente, og naar man vilde undtage denne Omfætning fra Skatten, troer jeg, at man, hvis dette Princip gjennemførtes, i sine Conseqventser vilde føres meget vidt.

Man har fundet Betænkelsighed ved den Bestemmelse, der findes i § 9, om de Oplysninger, som man paalægger Vedkommende at give. Jeg har ikke overseet, at der virkelig kan påføres Vedkommende en heel Deel Arbeide, men det er Noget, som jeg netop har troet, at man burde gjøre, naar man skulde komme til nogenlunde paalidelige Resultater. Det er forøvrigt forbeholdt Indenrigsministeriet at afgjøre, hvorvidt Vedkommende maatte være pligtige til at meddele saadanne Oplysninger eller ikke. Derfor som denne Skat skal vinde Indgang, saa er det af den allerstørste Betydning, at man behandler den med Omhyggelighed. Den Maade, hvorpaa den kjøbenhavnske Indkomstskat bliver behandlet, vil afgive en offentlig Mening for eller imod den, der kan have den allerstørste Betydning for Landets Skattevæsen. At vedkommende offentlige Instituter, der iøvrigt igjennem denne Lov ikke beskattes som særlige Instituter — Noget, hvorom der er gjort flere forskjellige Forslag, men som man dog ikke har kunnet gaae ind paa — saa at sige yde en Tribut ved at meddele disse Oplysninger, kan jeg ikke finde andet end i og for sig at være i sin Orden, naar man seer hen til det overordentlig Betydningsfulde, som det har for de Vedkommende, der skulle ansætte til Skatten, at de ikke behøve alene at gaae efter et Skjøn, men have paalidelige Oplysninger at rette sig efter.

Der er gjort forskjellige Erindringer med Hensyn til den af Ministeriet foreslaaede Scala. Det er aldeles rigtigt, at der altid er noget Vilkaarligt i en saadan Scala; men Alle have jo været enige om, at der skulde gives dem, der kun have smaa Indtægter, en ikke ubethdelig Lettelse, og at denne derimod skulde falde bort, naar Indtægten havde naaet en vis påsende Størrelse. Den, der f. Ex. har 300 Rd. i Indtægt, vil nu vel efter Ministeriets Forslag komme til at svare Skat, men han vil dog

kun komme til at svare $\frac{1}{10}$ af hvad den svarer, der har 2000 Rd. i Indtægt; man vil altsaa see, at der er den store og væsentlige Forskjel, at naar den, der har 2000 Rd. om Aaret i Indtægt, svarer 40 Rd. i Skat, svarer den, der har 300 Rd., kun 1 Rd., medens han, naar han skulde beskattes i samme Forhold som den Anden, vilde komme til at svare mellem 6 og 7 Rd., hvilket altsaa ikke er nogen ubethdelig Lettelse. Jeg skulde ikke have modsat mig, at man først havde begyndt at beskatte en Indtægt af 400 Rd., som der er foreslaaet af Communen, dersom jeg ikke havde anseet det for betænkeligt med Hensyn til de Regler, der maatte blive at følge for Landet i det Hele. Jeg kan ikke troe, at det gaaer an, naar man skal fastsætte en Indkomstskat i Kjøbstæderne og paa Landet, aldeles at fritage dem, der have 300 Rd. i Indtægt, fra at bidrage; thi man vilde derved komme til at fritage saa overordentlig Mange, at Byrden vilde blive uforholdsmæssig trykkende for dem, der havde noget Mere. Naar vi gaae ud derfra, saa skjønner jeg heller ikke Andet, end at der ikke kan være nogen stor Betænkelsighed ved, at man i Kjøbenhavn medtager en Deel Personer, der ellers vilde gaae frie. Disse Personer ere imidlertid allerede for en stor Deel beskattede; thi jeg troer, at mange af dem allerede nu deeltage i Udredelsen af Præste-, Degne- og Klokkerpenge efter de særlige Regler, som gjælde derom. Jeg kan nu ikke troe, at Skatten skulde falde dem saa besværlig, naar den fastsættes i det Forhold, som her er foreslaaet, og jeg troer i saa Tilfælde heller ikke, at Vedkommende med Rette kunne beklage sig over den; tværtimod, jeg troer virkelig, at det snarere vilde bidrage til at give de Vedkommende Interesse for de offentlige Anliggender, naar de saaledes yde et efter deres Kaar lempet Bidrag. Der er een Omstændighed, som jeg maa fremhæve, nemlig at der er en stor Mængde Mennesker, som ikke bidrage til Kongerigets Indtægter, medens de derimod igjennem de indirecte Skatter bidrage til Monarchiet. I og for sig anseer jeg det for ønskeligt for en Stat, naar den har en Valglov paa en bred Basis, at der ogsaa pålægges de mindre Formuende et lempeligt lille Bidrag til Statens Udgifter. Jeg veed ikke,